Dcera Ano Ježíšovi dostává svaté přijímání

Ježíš mi ukazuje mé nebe

Má dcero, věř že ti dávám svaté přijímání. Věř že vám dávám svaté přijímání.
Slyším se jak říkám: „Ježíši, já nejsem nic. Ježíši bez tebe nic nemůžeme.“ *Má dcero já jsem tvůj Pán, dávám ti mé Tělo, dávám ti mou Krev. Jez mé Tělo a pij mou Krev, dávám se ti.*
Otvírám ústa. Cítím že jeho Přítomnost je na mém jazyku. Vychutnávám tento okamžik. Najednou veliké světlo. Vidím nesmírné množství lidí v nádherném světle. Je jich takové množství. Je jich tolik, že vidím jen hlavy. Tito lidé jsou tak zářící, tak krásní!

Všichni mají skloněnou hlavu. Klaní se! Skrze mé nitro vím kdo tito lidé jsou, jsou to všechny děti které Bůh stvořil. Vše co vidím je v takové čistotě. Dívám se na ně a cítím se spojena s nimi. Vidím... Ano, vidím. Jsou tu andělé kteří se také klaní Bohu. Mohu je poznat podle jejich křídel. Je to tak nádherné, tak krásné!
Slyším:

Oni jsou ve mně. Jsem Čistota lásky.
Je na mně, abych vám dával mé Tělo a mou Krev.

Toužím zůstat v tomto vidění. Je ve mně, já jsem tam s nimi.
Tento krátký okamžik mne uchvacuje.

Slyším zpěv kněze z televize. Vracím se před obrazovku.
Po požehnání kněze, znovu myslím na to co jsem viděla ve mně
a uvědomuji si že my všichni jsme byli v Ježíši.
Je to on kdo nám dává svaté přijímání a je to on kdo se v nás přijímá.

On je Světlo. Osvěcuje nás.
Stáváme se zářícími jeho Přítomností v něm.

My v Něm.

To on bere naše tělo, to on napájí svou žízeň našimi ‘miluji tě‘.

Činí nás čistými a krásnými. Díky, díky Ježíši.

Milujte jen mne, Boha.

Bůh vám dal své Ano.

Vaše ano v mém Ano,

já podpírám mými milostmi.

Tolik vás miluji.